

сприяють підвищенню творчого рівня викладання;

✓ є засобом управління пізнавальною діяльністю учнів з боку викладача.

Висновки. Аналіз навчально-виховного процесу у професійно-технічних закладах швейного профілю свідчить про те, що на заняттях спеціальних дисциплін швейного виробництва майбутні кравці, закрійники інтегрують наукову, технічну й художню діяльність, що має надзвичайно великий виховний і розвивальний потенціал для гармонійного розвитку особистості. Це потребує використання оновлених методичних розробок та сучасних засобів навчання. Перспективним напрямком наступних досліджень вбачаємо вивчення особливостей проектування, виготовлення та оздоблення виробів з текстильних матеріалів із врахуванням теоретичних основ психології навчання спеціальних предметів, науковості викладання матеріалу.

Шевчук І.

Науковий керівник – доц. Мамус Г. М.

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО ДИЗАЙНУ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО КОСТЮМА

На сьогоднішній день актуальним у проектуванні одягу є повернення до українських народних традицій, що дає можливість підкреслити національну приналежність та патріотизм, вносячи при цьому новизну в сучасні методи створення виробів. Стереотип, що все, що пов'язано з Україною – суцільна «шароварщина», існував у нас до досить недавнього часу. Та сумні події змусили змінили самосвідомість українців. До спадщини наших предків почали ставитися з інтересом. Зважаючи на це, повернулася мода й на вироби, оздоблені вишивкою.

Аналіз літературних джерел та автентичних зразків одягу дозволяє стверджувати, що традиційна старовинна вишиванка відходить у минуле. Адже в повсякденному житті не завжди доречно носити точну копію народного костюма. Зазвичай всі прагнуть враховувати останні модні тенденції. З вище зазначеного випливає питання «Тож якою повинна бути сучасна вишиванка?»

Отож, метою статті є розкрити особливості дизайну українського національного вбрання на основі аналізу українських модних трендів.

Немало дослідників зверталися до вивчення різних аспектів національного костюма. У працях К. Матейко, З. Васіної, Ф. Вовка, О. Воропая, Я. Головацького, Я. Марковича, А. Пономарьова, П. Чубинського, О. Єфименка, М. Сумцова, Д. Щербаківського розкриті етномистецтвознавчі аспекти з цієї проблематики. Дослідники звертали увагу на самобутні риси українського народного костюма, специфічні конструктивні побудови виробів, властивості та особливості їх створення, зв'язок з національною художньою культурою та декоративно-прикладним мистецтвом.

Українське народне вбрання – це унікальне поліфункціональне явище народної культури. В ньому переданий віковичний досвід життя людей, їх творча діяльність відповідно до звичаїв, вірувань, обрядів, уподобань, віку, світогляду, умов життя в певному природному середовищі, історичному часі, географічному регіоні тощо [4].

За словами іміджмейкера Марії Піон 2016 рік став великим проривом для українського фешн. На всіх подіумах найбільших столиць моди з'явилися вишиванки. Це не тільки вишиванки у трендових колекціях світових дизайнерів, а також і вироби українських дизайнерів, які нарешті змогли проявити себе за кордоном. Вишиванка здобула популярність у 2016 році саме завдяки тому, що знаменитості, світові зірки почали одягати вишиванку у повсякденній моді. Мода – циклічна, і вона весь час повторюється, і вишиванка ще не раз буде на піку популярності. Для моди нормально бути постійно у циклі повтору [2].

Аналізуючи українські модні тренди, які популяризують український етно стиль, я вважаю за доцільне виділити роботи Люби Чернікової, Роксолани Богуцької, Інни Царик та Оксани Полонець. Для робіт останньої характерні такі композиційні елементи етнічного костюму як яскраві кольори, орнамент, аксесуари ручної роботи в поєднанні із сучасним покромом.

Оригінальний підхід в своїй творчій діяльності використовує дизайнерка з Івано-Франківська Люба Чернікова. Вона шиє одяг виключно з натуральних тканин, які супроводжуються соковитими барвами та осучасненими мотивами старовинних вишивок. Основою є старовинне домоткане конопляне полотно. Декором слугує тканина ручної роботи, виконана в техніці ремізно-човникового ткання, а також вовна, бавовна, шовк, льон, і, звичайно, натуральне мереживо та старовинна стилізована мережка [3].

Для етно одягу Роксолани Богуцької характерне поєднання елегантної розкоші та сміливої сучасності, суміші українських етнічних мотивів та теперішніх модних тенденцій без візуально складного покрою. Авторка використовує лише натуральні матеріали: льон, шовк, шкіру, хутро, оброблені за найновітнішими технологіями. В її виробках завжди підкреслені форма та силует: виразні геометричні форми поєднані з м'якістю драперій.

Інна Царик спромоглася поєднати витонченість, жіночність та українські традиційні мотиви. Дизайнерка створює одяг із натуральних тканин європейських виробників. Родзинкою виробів є гармонійний підбір кольорів; авторські орнаменти, створені на основі старовинних, ну і звісно сучасний покрій.

Роботи українських дизайнерів, які працюють в етно стилі, представлені сукнями та вишиванками з пишними рукавами, щедро зашитими вишивкою, що контрастує з кольором самої сукні; класичним покромом, розширеною донизу спідницею, яскравими барвами вишивки.

Приємно вражають джинсові сукні з вишитими об'ємною гладдю на тонкому полотні рукавами; льняні та оксамитові бомбери з рукавами, вишиті традиційними узорами; мікс вишивки і камуфляжу та вишитий комбінезон.

Про те, чи є сучасний дизайн національних костюмів доречним свідчить дослідження «Ставлення молоді до сучасної вишиванки», проведене з учнями Тернопільського вищого професійного училища сфери послуг та туризму. За результатами опитування 30% учнів училища висловилися «За» старовинну вишиванку, натомість більшість (68%) – готові адаптуватися до використання виробів сучасного фольклорного стилю. І тільки 2% залишилися осторонь цього питання.

На мою думку, в повсякденну моду вишиванку повернув її сучасний дизайн. Мода не стоїть на місці та всі хочуть йти в крок з нею, виглядати красивими і стильними. От власне сучасні вишиванки й розроблені з урахуванням актуальних тенденцій і бездоганно виглядають на різних фігурах залежно від моделі. Так, наприклад, плаття-сорочка прямого покромом з вишивкою на рукавах і кокетці – чудовий цьому доказ. Вона відмінно поєднується з кросівками, гранжевими босоніжками в стилі 90-х на грубій підшві або шкіряними мюлами, а в холодну пору року – з байкерськими черевиками на босу ногу. А класична блуза-вишиванка є ідеальною парою до джинсів на кожен день: з сандалями, сліперами, вона може замінити улюблену сіру футболку тоді, коли захочеться зібрати трохи компліментів [1].

Висновки. Аналізуючи особливості сучасного українського костюма важливим є зазначити той факт, що вишиванка перетворилася в одну з найбажаніших речей, яку носять законодавці моди по всьому світу. Вона з кожним роком все більше і більше стає не лише святковим, а й повсякденним елементом гардеробу.

У результаті проведених досліджень можна виділити відмінні риси сучасного українського національного костюма. До таких належать: велика кількість декору та оздоблення; насичені та яскраві барви; сімейні та парні вишиванки; Family Look для мами та донечки; найчастіше натуральні тканини; просторий одяг, що не затримує рухів; аксесуари ручної роботи (hand made). Сучасні вишиванки – це не ті вишиванки, які було прийнято традиційно виготовляти, а це витвори мистецтва із використанням нових тканин, нових технологій і нових ідей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вишиванка – новий must have [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://etnodim.com.ua/blog/vyshyvanka-novyy-musthave>.
2. Іміджмейкер: як українська вишиванка стала справжнім модним трендом на заході [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.5.ua/suspilstvo/imidzhmeiker-iak-ukrainska-vyshyvanka-stala-spravzhnim-modnym-trendom-na-zakhodi-119736.html>.
3. Любця Чернікова представила нову колекцію одягу на Lviv Fashion Week [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kurs.if.ua/news/lyubtsya_chemikova_predstavyla_novu_kolektsio_odyagu_na_lviv_fashion_week_7378.html.
4. Николаева Т. А. Історія українського костюма / Т. А. Николаева. – К. : Либідь, 1996. – 176 с.

Сагайдак О.

Науковий керівник – доц. Павх І.І.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ТРАНСПОРТНІ СИСТЕМИ, ЇХ ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Між традиційною транспортною інфраструктурою та інтелектуальною транспортною системою (ІТС) існує ціла низка відмінностей, по-перше, традиційна інфраструктура - це переважно значно зріліша технологія, її можна легко визначити в плані побудови та реалізації, у неї за плечима уже багато десятиліть роботи та існує визначена індустрія потенційних постачальників та клієнтів.

З іншого боку, продукти та послуги ІТС постійно розвиваються і покращуються, а відтак, у них значно коротший термін життя, їх складніше описати і визначити, а ринок потенційних постачальників та клієнтів обмеженіший і різноманітніший.

На розвиток технологій впливає уряд чи зміни, зумовлені ринком. Приватний сектор розвиватиме технології ІТС, планується існування ринку для товарів чи послуг, зокрема, автомобільної телематики, відстеження автомобілів для покращення продуктивності логістики, а також розширення ринку телекомунікацій. Часто ці напрацювання краще може підтримати уряд, наприклад, забезпечення доступу до телекомунікаційних мереж шляхом регулювання, а також надання доступу до національної цифрової картографії.

Бувають також випадки, коли втручання уряду вимагається для підтримки відповідного розвитку технологій, зокрема, стандартів забезпечення між операційної діяльності різних систем інформації для пасажирів у реальному часі чи систем дорожніх зборів.

Міста відіграють важливу роль як урядові, економічні, підприємницькі, культурні та освітні центри. Країни та їхні ключові міські території стикаються з цілою низкою обставин.